

РЕШЕНИЕ

№ 1873

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11259** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „8КОР“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез адв. ИВ. И., срещу решение № 4240/10.11.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 17-и състав, по НАХД № 11779/2021 г. по описа на съда.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени наказателното постановление. В с.з. касаторът не се представлява.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП – С., в с.з. се представлява от юриск. П., която счита жалбата за неоснователна и претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение 4240/10.11.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 17-и състав, по НАХД № 11779/2021 по описа на съда, е потвърдено наказателно постановление № 586534-F617526 от 09.07.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП- [населено място], с което на касатора, за нарушение на чл. 97а, ал. 4, във вр. с ал. 2 от ЗДДС, на осн. чл. 178 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от наведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъщественият контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Възраженията на касатора са неоснователни, неконкретизирани и бланкетни по своята същност.

В случая, преценка за съставомерността на деянието по чл. 97а, ал. 4, във вр. с ал. 2 от ЗДДС, е извършена правилно от въззивния съд като същата се споделя изцяло от настоящият касационен състав. Действително, нарушението така, както е описано в АУАН и в НП се изразява в неподаване в 7-дн. срок преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем, в случая до 12.04.2021 г. /а не както неправилно сочи в решението си въззивния съд – 13.04.21 г. – следващия ден – нарушението се счита за довършено на точната дата на изтичане на срока за подаване на декларация, а не на следващия ден/ на декларация за регистрация по ЗДДС, установява се от всички приложени по делото писмени доказателства, каквато е и преценката на адм. – наказващият орган. Правилни са изложените в решението съображения за точно и правилно квалифициране на деянието по посочения състав на адм. нарушение.

Възраженията, изложени в кас. жалба са неоснователни. Задължението безспорно не е изпълнено, като в случая не се касае за задължение за подаване на декларация за регистрация по ЗДДС при достигане на определен праг, а когато данъкът се дължи от трето лице – получател. В случая такава декларация е подадена със закъснение от 56 кал. дни. Другите съображения, свързани с Ковид- епидемията и личността на представителя на дружеството са изцяло ирелевантни по спора.

Споделят се и съображенията, относно налагане на санкция към минималния, предвиден размер от 500 лева с въззивното решение, с оглед степента на обществена опасност на нарушението и липсата на възможност за изменението ѝ. НП е издаден в 6-мес. срок от съставяне на АУАН, като липсва нарушение на проц. правила и по-конкретно на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН в този смисъл. Няма основания нарушението да се квалифицира като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Срокът за регистрация е превишен с 56 дни, като същият не е кратък и не са налице други

обстоятелства, които да обуславят прилагане на посочената правна норма.

Въззивното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

На касатора следва да се възложат разноски за юриск. възнаграждение, с оглед изхода на спора, към минималния размер от 100 лева и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от НЗПП, за настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4240/10.11.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 17-и състав, по НАХД № 11779/2021 г. по описа на съда;

ОСЪЖДА „8КОР“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, [населено място], сума в размер на 100 /сто/ лева, юриск. възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.